

I letošní jarní prázdniny od 20. – 24. února mohly děti strávit v knihovně. A co je tam čekalo? Např. čtení z knihy *Dobrodružství kapříka Metlíka*, mladého začínajícího spisovatele Jana Opatřila, který v listopadu přijede besedovat s babickými dětmi. Vyrábění záložek nebo krabiček na tužky za obětavé pomoci paní Chmeličkové, soutěž v hraní pexesa nebo Člověče, nezlob se.... Největším zážitkem byl ale společný výlet s huštěnovskými dětmi do ZOO Olomouc, který velmi barvitě popsal Svat'a Vosyka:

Je šedivá prázdninová středa s datem 22. 2. 2012. Po odbytí osmé hodiny ranní se v rámci Prázdninového hraní v knihovně začínají scházet před tuto budovu první ranní ptáčata, aby si nenechala ujít šanci podívat se do ZOO Olomouc. Za pár chvil nám až ke knihovně přijel komfortní autobus a čeká se na poslední opozdilce. Pár pokynů o zásadách slušného chování a můžeme vyrazit! Cesta do Olomouce, dlouhá pár desítek kilometrů, uplyne jako voda a jsme na místě, které se zdaleka nepodobá naší rodné obci. Sněhobílá krajina, svěží vzduch a cvrlikání ptáčků, kteří protínají slavnostní ticho, to vše vytváří tajuplnou a zároveň vyzývavou atmosféru, které podléháme a vrháme se do ní jako tomahavky. Radost není jen ze zvířat, ke kterým se můžeme přiblížit skoro na metr, ale i ze sněhu, takže po pár minutách jsou někteří z nás mokří od hlavy až k patě. Máme však před sebou pěkných pár hodin na čerstvém vzduchu, takže se nemusíme obávat, že bychom domů přijeli mokří.

Čekáme na průvodkyni, a tak si prohlédneme dravé ptáky a hladíme koně, kteří se nás vůbec nebojí a žebrají kousek jablka. Po příchodu průvodkyně se jdeme kouknout na hrošíka, medvědy, opičky a žirafy, mrknem se do vodního světa na žraloky, rejnoky, piraně a korály, procestujeme africkou Saharu spolu s velbloudy, škorpiony a tarantulemi, ze kterých máme všichni respekt a docela i strach.

V dalším pavilonu se dovídáme informace o lenochodech, kterého máme možnost si dokonce pohladit a seznámíme se také s mravenečnickou, kteří se před námi bázlivě schovávají ve svém domečku.

Po rozloučení s průvodkyní (i se zvířaty) nám začíná docela kručet v břiše, a proto se začínáme otáčet směrem k restauraci, kde si pod rozhlednou každý vybalíme něco na zub a máme hodinový rozchod, abychom si mohli individuálně zajít na toaletu, koupit suvenýry nebo poslat pomoci, do sloupu zabudovaného PC, svoji fotku rodičům, přátelům apod.

Po opětovném setkání se skupinou jdeme k pavilonu netopýřů, poté pozdravíme vlky a šakaly, u jelenů a srnců obdivujeme parohy, zalekneme se velkých hadů a krokodýlů a nakonec se vrátíme do dob indiánů za bizony a liškami.

Tím naše návštěva ZOO Olomouc končí a je skoro jednomyslně rozhodnuto, že se zajdeme podívat do nedalekého kostelíka na zlaté sošky andělů, na kresby po stěnách v kostele a nejvíce nás zaujala stropní klenba s výjevy z bible, která nás svou dokonalostí a krásou přenesla do dob Ježíše Krista, a tak nás svou krásou spoutala, že nám dalo obrovskou práci se z její moci vymanit a strhnout pohled zpět ke kovaným dveřím kostela, kterými jsme se pak pomalu, ale jistě dostali k našemu autobusu. Tím jsme se pak šťastně a ve zdraví dostali domů.

Tímto bychom chtěli také poděkovat paní knihovnici Zoje Chodúrové za to, že s námi tento výlet přežila, že ho vůbec zorganizovala a hlavně, že nás opět posunula o kus dál. Jménem celé skupiny, která na výletě byla, Vám upřímně a ze srdce děkujeme!